

[Leif Hermann]

For så vidt angår Sverige og Norge skal jeg ikke kunne sige, hvorvidt postlisteordningerne, da justitsministeren gav Retsudvalget de oplysninger, blev anvendt eller ikke anvendt. Udvalget gik ikke dybere ind i overvejelserne vedrørende de svar, vi fik på spørgsmålene.

Siden da er der imidlertid sket det, at Journalistforbundets kreds 5, som justitsministeren har noteret sig ved at vifte lidt med et lille blad, som kredsen har udgivet om Thyholm-forsøget – der er også kommet et eksemplar nr. 2 af denne rapport fra kredsen – faktisk har vist, at der er væsentlige fordele ved postlisteordningerne, fordele, der forbedrer samarbejdet mellem den lokale presse og Thyholm Kommune. Det er vel også ud fra de betragtninger, at man andre steder – Nordborg og Nyborg samt to magistratsafdelinger – har iværksat postlisteforsøg eller permanente postlisteordninger.

Der er altså sket noget; der er kommet nogle forsøg i gang, som, i hvert fald for så vidt angår Thyholm, har vist sig succesfulde, således at ordningen i Thyholm Kommune nu bliver permanent.

Justitsministeren henviste til, at min gode partifælle, borgmesteren i Københavns Magistrats 1. afdeling, havde sagt, at der var kun tre, der abonnerede på postlisteordningen i Københavns Kommune. Nu hørte jeg desværre ikke det indslag i Københavns Radio i morges – man kan så klandre mig for ikke at følge ordentlig med i den debat, der vedrører ting, der interesserer mig; det tager jeg så til mig – men jeg ville meget gerne under udvalgsarbejdet være med til at undersøge, hvor mange der faktisk benytter sig af postlisteordningen. Postlisteordningen i Magistratens 1. afdeling er jo ikke udelukkende knyttet til en abonnementsordning; postlisterne er offentligt tilgængelige og dermed også tilgængelige for den, der kommer for at bede om dem, hvad enten det nu er en journalist eller en ganske almindelig borger.

Så er det blevet fremhævet, at der her vil være tale om et betydeligt forbrug af offentlige ressourcer, og justitsministeren fremstillede i et svar til hr. Knud Lind situationen sådan, at man kunne forestille sig, at ministeren eller departementschefen i Justitsministeriet, ligesom kommunaldirektøren i Thyholm Kommune, fik al Justitsministeriets post ind på bordet kl. 8 om morgenen, og så sad han med en kniv og sprættede det hele op. I Københavns Kommu-

ne skulle man måske sige til den enkelte magistratsafdeling: Det er overborgmesterens afdeling, der åbner posten for alle magistratsafdelinger, og det er måske overborgmesteren selv eller økonomidirektøren i Københavns Kommune, der gør det.

Egentlig var det et ret underholdende argument, justitsministeren kom med, men jeg har fuld tillid til, at både Justitsministeriet og landets større kommuner er i stand til at indrette sig administrativt på en noget mere praktisk facon end det, justitsministeren forestiller sig. Hvis det var sådan, at man havde en ordning i Justitsministeriet på den måde, ville jeg gerne overvåge, hvordan det egentlig praktisk forløber – jeg skal nok tie stille med de ting, der ikke vedkommer mig, når jeg kommer ud derfra – men jeg tror, det ville interessere pressen, hvis det faktisk foregik sådan i Justitsministeriet, hvad jeg bestemt ikke tror det gør.

Der vil altså ikke nødvendigvis være tale om et udvidet ressourceforbrug. I sidste nummer af Danske Kommuner fortalte informationsmedarbejder Jan Fanø fra Nordborg Kommune, at det tager ikke mange minutter at udfærdige den postliste. Nu er Nordborg Kommune jo ikke nogen stor kommune, så jeg tror såmænd gerne, at ressourceforbruget måske ikke er så stort i en lille kommune. Det vil naturligvis i statslige forvaltninger og i større kommuner være større. Men er det således, at et bedre samarbejde med pressen, en bedre information til borgerne, en mere effektiv adgang til den offentlighed, som vi talte så pænt om i 1984–1985, da vi lavede offentlighedsreformen, er det meningen, at denne effektivisering skal falde på nogle luftige påstande om overdrevet ressourceforbrug?

Vi vil gerne i udvalget være med til at undersøge, hvilke muligheder og hvilke omkostninger der er forbundet med det her. Vi vil naturligvis også gerne i udvalget være med til at undersøge, hvilke dele der skal undtages fra postlisteordningen.

Hr. Arne Melchior, synes det mig, havde glemmt, at forslaget faktisk har et andet stykke, stk. 5, nemlig at der skal fastsættes regler om, i hvilket omfang og hvordan disse postlister skal se ud, hvad der skal undtages fra dem osv. Der vil altså ikke være tale om her, at man snager i noget, eller at man, som hr. Arne Melchior udtrykte det, udskreg det til journalistisk behandling, der resulterer i halve sandheder og – jeg